31980R0565

7.3.1980 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 62/5

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 565/80

z dnia 4 marca 1980 r.

w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych do produktów rolnych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1547/79 [2], w szczególności jego art. 16 ust. 5, jak również stosowne przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rolnych,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 441/69 z dnia 4 marca 1969 r. ustanawiające dodatkowe zasady ogólne przyznawania refundacji wywozowych do produktów podlegających jednolitemu systemowi cen, wywożonych w stanie nieprzetworzonym lub w postaci niektórych towarów nieobjętych załącznikiem II do Traktatu [3], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 269/78 [4], było wielokrotnie zmieniane; doświadczenie wykazało, że pożądane są dalsze zmiany; w celu zachowania przejrzystości przepisów wskazane jest opracowanie jednolitych zasad;

rozporządzenia ustanawiające ogólne zasady przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych oraz kryteria ustalania wysokości takich refundacji stanowią, że warunkiem wypłacenia refundacji wywozowej jest dostarczenie dowodu wywozu tych produktów ze Wspólnoty;

przy przestrzeganiu zasady, dzięki której zapewniona jest równowaga pomiędzy wykorzystaniem wspólnotowych produktów podstawowych pod kątem wywozu do państw trzecich, produktów przetworzonych lub towarów wymienionych w załącznikach B i C rozporządzenia (EWG) nr 2682/72 [5], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 707/78 [6], i wykorzystaniem produktów podstawowych z państw trzecich, dopuszczonych na mocy wewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego zgodnie z dyrektywą Rady nr 69/73/EWG z dnia 4 marca 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących procedury uszlachetniania czynnego [7], ostatnio zmienioną dyrektywą 76/119/EWG [8], kwota równa refundacji wywozowej powinna być wypłacana wówczas, gdy podstawowe produkty wspólnotowe, z których uzyskiwane są przetworzone produkty lub towary przeznaczone do wywozu, są poddawane kontroli celnej;

w pewnych warunkach produkty objęte wspólną organizacją rynku i przywożone z państw trzecich mogą znaleźć się w składzie celnym lub podlegać procedurze wolnego obszaru celnego, przy czym pobieranie należności przywozowych jest zawieszone; należy wprowadzić wymóg płatności kwoty równej refundacji wywozowej, gdy tylko produkty wspólnotowe lub towary przeznaczone na wywóz zaczynają podlegać takiej procedurze;

płatność kwoty równej refundacji wywozowej w żaden sposób nie wpływa na warunki, na podstawie których ustanowione jest prawo do refundacji wywozowej; należy złożyć zabezpieczenie celem zagwarantowania zwrotu sumy nie mniejszej niż kwota wypłacona, w przypadku gdy następnie zostanie ustalone, iż nie istniało prawo do refundacji wywozowej albo że produkty lub towary, w stosunku do których stosowano te środki, nie zostały faktycznie wywiezione ze Wspólnoty w ustanowionym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne zasady wypłacania, zaliczkowo przed wywozem, kwoty równej refundacji wywozowej do produktów objętych następującymi rozporządzeniami:

— rozporządzenie nr 136/66/EWG (oleje i tłuszcze),

— rozporządzenie (EWG) nr 804/68 (mleko i przetwory mleczne),

— rozporządzenie (EWG) nr 805/68 (wołowina i cielęcina),

— rozporządzenie (EWG) nr 727/70 (surowiec tytoniowy),

— rozporządzenie (EWG) nr 1035/72 (owoce i warzywa),

— rozporządzenie (EWG) nr 3330/74 (cukier),

— rozporządzenie (EWG) nr 2727/75 (zboża),

— rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 (wieprzowina),

— rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 (jaja),

— rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 (drób),

— rozporządzenie (EWG) nr 100/76 (produkty rybołówstwa),

— rozporządzenie (EWG) nr 1418/76 (ryż),

— rozporządzenie (EWG) nr 516/77 (przetwory owocowe i warzywne),

— rozporządzenie (EWG) nr 337/79 (wino).

[1] Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.
[2] Dz.U. L 188 z 26.7.1979, str. 1.
[3] Dz.U. L 59 z 10.3.1969, str. 1.
[4] Dz.U. L 40 z 10.2.1978, str. 7.
[5] Dz.U. L 289 z 27.12.1972, str. 13.
[6] Dz.U. L 94 z 8.4.1978, str. 7.
[7] Dz.U. L 58 z 8.3.1969, str. 1.
[8] Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 58.

Artykuł 2

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

a) „produkty" oznaczają produkty, o których mowa w art. 1; „produkty podstawowe" oznaczają produkty przeznaczone na wywóz po ich przetworzeniu na produkty przetworzone lub towary;

b) „produkty przetworzone" oznaczają produkty:
   — uzyskane w wyniku przetworzenia produktów podstawowych, oraz
   — w odniesieniu do których stosuje się refundacje wywozowe;

c) „towary" oznaczają towary wymienione w załącznikach B i C do rozporządzenia (EWG) nr 2682/72.

Artykuł 3

Produkty, dla których została ustalona refundacja równa lub większa od 0, podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Kwota równa refundacji wywozowej zostaje wypłacona na wniosek zainteresowanej strony, gdy tylko produkty podstawowe są poddane kontroli celnej, co gwarantuje, że produkty przetworzone lub towary zostaną wywiezione w wyznaczonym terminie.

2. Ustalenia przewidziane w niniejszym artykule stosuje się do produktów przetworzonych i towarów uzyskanych z produktów podstawowych, pod warunkiem że wewnętrzne ustalenia dotyczące uszlachetniania czynnego nie są zabronione w odniesieniu do produktów porównywalnych.

Jednakże ustaleń nie stosuje się w wyjątkowych przypadkach, gdy produkty przetworzone lub towary są uzyskiwane z produktów podstawowych, które można zbyć bez trudności.

3. Jeśli chodzi o procedury kontrolne oraz wydajność produkcyjną, produkty podstawowe podlegają tym samym przepisom, które stosuje się w odniesieniu do uszlachetniania czynnego produktów tego samego rodzaju.

4. Refundacja wywozowa, o której mowa w ust. 1, jest:

a) w przypadku produktów przetworzonych refundacją stosowaną w odniesieniu do produktu przetworzonego;

b) w przypadku towarów refundacją specjalnie ustaloną w odniesieniu do produktów podstawowych, gdy:
   — zostały wykorzystane, lub
   — na mocy przepisów Wspólnoty uznane są za wykorzystane

do wytworzenia tych towarów.

5. O ile nie ustalono wcześniej, stawka refundacji wywozowej jest stawką obowiązującą w dniu, w którym produkty podstawowe zostały poddane kontroli celnej.

6. W przypadku gdy refundacja wywozowa jest ustalona wcześniej, dzień, w którym produkty podstawowe zostają poddane kontroli celnej, jest datą wejścia w życie wszelkich dostosowań w odniesieniu do stawki stosowanej refundacji.

7. W przypadku gdy refundacja wywozowa jest zróżnicowana w zależności od wykorzystania lub przeznaczenia, stawka, która ma być stosowana, jest stawką najniższą. Jednakże jeśli zostaje zadeklarowane wykorzystanie lub przeznaczenie, stawka stosowania jest stawką ustaloną w odniesieniu do wykorzystania lub miejsca przeznaczenia produktów przetworzonych lub towarów.

Artykuł 5

1. Kwota równa refundacji wywozowej zostaje, na prośbę zainteresowanej strony, wypłacona, gdy tylko produkty lub towary są poddane procedurze w składach celnych lub w wolnym obszarze celnym z powodu wywozu w wyznaczonym terminie.

2. Ustalenia przewidziane w niniejszym artykule stosuje do produktów i towarów przeznaczonych na wywóz, bez dalszego przetwarzania, gdy rodzaj produktów lub towarów umożliwia ich składowanie.

Jednakże ustaleń nie stosuje się w wyjątkowych przypadkach, gdy dane produkty lub towary można zbyć bez trudności.

3. W przypadku gdy refundacja wywozowa jest zróżnicowana w zależności od wykorzystania lub miejsca przeznaczenia, stawka, która ma być stosowana, jest stawką najniższą. Jednakże jeśli zostaje zadeklarowane wykorzystanie lub przeznaczenie, stosowana stawka jest stawką ustaloną w odniesieniu do wykorzystania lub przeznaczenia produktów lub towarów.

Artykuł 6

Korzyści wynikające z ustaleń niniejszego rozporządzenia są uwarunkowane złożeniem zabezpieczenia gwarantującego zwrot kwoty równej kwocie wypłaconej, powiększonej o kwotę dodatkową.

Z zastrzeżeniem wystąpienia przypadków siły wyższej, zabezpieczenie przepada w całości lub części:

— w przypadku gdy zwrot nie został dokonany, jeśli wywóz nie nastąpił w terminie określonym w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, lub

— jeśli okaże się, że nie istniało prawo do refundacji wywozowej lub istniało prawo do mniejszej refundacji.

Artykuł 7

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą odmówić skorzystania z ustaleń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, jeśli cechy ubiegającego się nie gwarantują, że cała transakcja zostanie przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W każdym Państwie Członkowskim prawo to realizuje się zgodnie z zasadami obecnie stosowanymi w danym państwie, dotyczącymi niestosowania dyskryminacji wobec ubiegających się oraz wolności handlu i przemysłu.

Artykuł 8

W razie konieczności produkty podstawowe, produkty i towary, do których nie stosują się ustalenia niniejszego rozporządzenia, zostaną zawarte w wykazie, który należy sporządzić.

Artykuł 9

Rozporządzenie (EWG) nr 441/69 niniejszym uchyla się z mocą od dnia 1 kwietnia 1980 r. Rozporządzenie to jednak obowiązuje nadal w odniesieniu do transakcji zawartych na jego podstawie.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 1980 r. w odniesieniu do produktów podstawowych, produktów i towarów, które podlegają kontroli, począwszy od tej daty.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 marca 1980 r.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący